

Udenrigsministeriet

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

1. november 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 5 ad EEU alm. del af 18. oktober 2006.

Spørgsmål:

Ministeren bedes oplyse, om der er forskel på EU's og USA's handelspolitiske samt diplomatiske restriktioner over for Nordkorea før såvel som efter, at det er offentliggjort, at Nordkorea har foretaget atomprøvesprængninger.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

Svar:

USA har ikke diplomatiske forbindelser med Nordkorea.

De fleste EU-medlemslande – undtaget Frankrig og Estland - har diplomatiske forbindelser med Nordkorea. Sverige, Tyskland, UK, Tjekkiet, og Polen har ambassader i Pyongyang. Europa-Kommissionen har et officielt kontor i Nordkorea. Danmark har diplomatiske forbindelser med Nordkorea, der varetages af ambassaden i Beijing gennem en sideakkreditering til Nordkorea.

Vedr. handelspolitiske restriktioner for atomprøvesprængning og

sikkerhedsrådsresolution 1718: USA indførte total eksportblokade mod Nordkorea i dagene efter Nordkoreas invasion af Sydkorea i 1950. Den amerikanske blokade over for Nordkorea blev gradvist lettet efter den kolde krig; først i 1989 for humanitære varer, og i 1999 på grund af Nordkoreas daværende tilkendegivelse om at stoppe missiltest. I 2000 blev det tilladt at rejse til/fra Nordkorea, ligesom stort set al handel med Nordkorea er tilladt, dog undtagen militært/terrorrelateret materiel.

De eksisterende handelspolitiske restriktioner er først og fremmest et resultat af, at Nordkorea befinder sig på USA's liste over stater, der støtter international terrorisme (siden 1988). Nordkorea er på den mest restriktive liste E. Således har den amerikanske handelspolitik været relativt restriktiv forud for sikkerhedsrådsresolution 1718.

Siden 2005 er USA's økonomiske sanktioner i høj grad blevet implementeret af USA's "Department of Treasury" gennem finansielle restriktioner over for banker, der mistænkes for at udføre transaktioner med forbindelse til bl.a. våbenhandel. Det sker f.eks. ved at iværksætte foranstaltninger over for banker i Kina, Mongoliet, Singapore og Vietnam, der foretager finansielle transaktioner for styret i Nordkorea.

EU har ikke haft handelspolitiske restriktioner eller embargo overfor Nordkorea. Medlemsstaterne kontrollerer dog udførsel af våben og dual-use produkter, der kan anvendes

såvel militært som civilt, efter fælles retningslinier, som bl.a. tager sigte på at forhindre eksport til Nordkorea, som kan bidrage til landets udvikling af masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler hertil. De fleste medlemsstater, herunder Danmark, er desuden medlem af de internationale eksportkontrolregimer, hvor man er enige om at udvise særlig agtpågivenhed over for leverancer til Nordkorea. FN's Sikkerhedsråd lagde i resolution 1695 af 15. juli 2006 stor vægt på, at alle FN's medlemslande udviste en sådan særlig agtpågivenhed.

Handelspolitiske restriktioner efter UNSCR 1718: USA's implementering af nye restriktioner som følge af sikkerhedsrådsresolution 1718 er endnu ikke offentliggjort. Administrationen arbejder internt på et bredt implementeringsforslag. Den største udfordring er – men er ikke begrænset til – hvordan en gennemførelse af forbud mod luksusvarer kan udmøntes. Også andre varegrupper og skridt er under overvejelse.

”Department of Commerce” har siden sanktionerne blev lempet i 2000 haft muligheden for på ethvert tidspunkt igen at stramme sanktionerne. Ligeledes findes der i USA lovgivning, der kræver handling i tilfælde af atom-prøvesprængninger – herunder det såkaldte Glenn Amendment. Man kan altså forvente skridt både som konsekvens af Sikkerhedsrådsresolution 1718 og som resultat af amerikansk lovgivning.

EU-landene vil primært implementere sikkerhedsrådsresolution 1718 gennem vedtagelse af en fælles holdning og en medfølgende forordning, som omfatter bestemmelserne fra sikkerhedsrådsresolutionen. Dermed sikres en ensartet gennemførelse i EU-medlemslandene af de folkeretlige forpligtelser i sikkerhedsrådsresolution 1718. Dog gennemføres dele af sikkerhedsrådsresolutionen direkte igennem national lovgivning.